

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 156564 24 Kž
Brčko, 18.02.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Amele Mustafić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Biljane Vasiljević, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog S.K. iz B., zbog produženog kaznenog djela Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 285. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbi optuženog i njegovog branitelja Igora Ostojić, odvjetnika iz Bijeljine, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 156564 23 K od 05.09.2024. godine, nakon održane javne sjednice žalbenog vijeća, u prisustvu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Radmila Ivanović, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog i njegovog branitelja, donio je dana 18.02.2025. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe optuženog S.K. i njegovog branitelja Igora Ostojić, odvjetnika iz Bijeljine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 156564 23 K od 05.09.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 156564 23 K od 05.09.2024. godine, optuženi S.K. iz B., oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u točkama 1. i 2. izreke prvostupanjske presude počinio produženo kazneno djelo Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 285. stavak 1., u svezi sa člankom 55. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 42., 43., 49. i 285. stavak 2. istog zakona izrekao kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), sud je optuženog oslobodio obveze plaćanja troškova kaznenog postupka.

Na temelju članka 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oštećeni su sa imovinskopравnim zahtjevima upućeni na parnicu.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili optuženi S.K. osobno i njegov branitelj – Igor Ostojić, odvjetnik iz Bijeljine.

Optuženi S.K. pobija prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i odluke o kaznenoj sankciji, predlažući da mu ovaj sud izrekne manju kaznu srazmjernu djelu.

Branitelj optuženog prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i odluke o kaznenopravnim sankcijama, predlažući da ovaj sud uvaži njegovu žalbu i prvostupanjsku presudu preinači u pogledu izrečene sankcije na način da istu umanji, ili da usvoji žalbu, ukine prvostupanjsku presudu, te predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je podneskom od 07.11.2024. godine dao odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem ističe da su neosnovni svi žalbeni navodi branitelja optuženog, zbog čega predlaže ovom sudu da žalbu branitelja optuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Na javnoj sjednici žalbenog vijeća ovog suda održanoj dana 18.02.2024. godine, tužitelj je ostao kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci zbog slijedećih razloga:

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka branitelj optuženog u žalbi ističe da je iz sadržine pobijane presude evidentno da je izmijenjen činjenični supstrat optužnice na način da je promijenjen činjenični osnov, te da to nije učinio tužitelj do okončanja glavne rasprave, nego da je to učinjeno od strane suda, što je suprotno članku 275. i članku 280. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, čime je sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d) i bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani. Naime, nije upitno da je prvostupanjski sud, prigodom donošenja pobijane presude iz činjeničnog supstrata izreke pobijane presude, kako u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 1., tako i u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 2. izreke, izostavio dio teksta koji glasi „u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi“, koje je tužitelj pravno kvalificirao kao produženo kazneno djelo Teška krađa iz članka 281. stavak 1. točka 1., u svezi sa člankom 55. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kvalificirajući navedene kaznenopravne radnje kao produženo kazneno djelo Oduzimanje tuđe

pokretnine iz članka 285. stavak 1., u svezi sa člankom 55. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. S tim u svezi, točno je da intervenciju u činjenični supstrat potvrđene optužnice od 05.07.2023. godine, nakon okončanja dokaznog postupka, nije učinio tužitelj, nego prvostupanjski sud. Međutim, po ocjeni ovoga suda, činjenica da je korekciju činjeničnog supstrata dispozitiva potvrđene optužnice, odnosno, izreke prvostupanjske presude, učinio prvostupanjski sud, nije u suprotnosti sa člankom 275., a niti sa člankom 280. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što je prvostupanjski sud ovlašten da u slučaju da rezultati dokaznog postupka nedvojbeno ukazuju da određene odlučne činjenice nisu na pouzdan način utvrđene, kao što je u konkretnom slučaju namjera optuženog kao obilježje bića kaznenog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret, može izostaviti taj dio činjeničnog opisa, odnosno, prilagoditi ga utvrđenom činjeničnom stanju. Osim toga, imajući u vidu da u skladu s člankom 280. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prvostupanjski sud nije vezan za prijedlog tužitelja u pogledu pravne ocjene djela koje se optuženom stavlja na teret, u slučaju da tako prilagođeno činjenično stanje poprimi obilježja nekog drugog kaznenog djela, sud je ovlašten prilagoditi pravnu kvalifikaciju tako modificiranom činjeničnom opisu kaznenopravnih radnji.

Naime, i nakon izostavljanja dijela činjeničnog opisa koji se odnosi na namjeru optuženog, kao specifičan vid subjektivnog odnosa prema počinjenom djelu, koja čini bitno obilježje kaznenog djela Teška krađa iz članka 281. stavak 1. točka 1) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kaznenopravne radnje za koje je optuženi oglašen krivim su se i dalje odnosile na djelo koje je predmet optužbe i na osobu koja je optužena, tako da oglašavajući krivim optuženog za produženo kazneno djelo Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 285. stavak 1., u svezi sa člankom 55. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d)., odnosno, bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 275. i 280. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja se dalje ističe da je radnja počinjenja iz točke 2. izreke pobijane presude ostala u sferi pokušaja, odnosno, da se radi o nedovršenom kaznenom djelu, gdje nije bilo mjesta primjeni odredbe članka 28. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se u pogledu tih kaznenopravnih radnji radilo o dobrovoljnom odustanku od kažnjivog pokušaja iz članka 30. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što po mišljenju branitelja predstavlja razlog za oslobađanje od kazne.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani, jer iz utvrđenog činjeničnog stanja niti za ovaj sud nije upitno da optuženi nije dovršio kaznenopravne radnje poduzete u noći 09.09.2022. godine oko 03,30 sati u ulici ..., odnosno, da je ušao u unutrašnjost putničkog motornog vozila „Audi“, registracijskih oznaka ..., u vlasništvu D.Č. i pokušao ga izgurati sa parking prostora, ali je u tomu spriječen od strane njegovog vlasnika, zbog čega se u konkretnom slučaju radi o kažnjivom pokušaju, u smislu članka 285. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koji se člankom 28. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine predviđa

kaznjavanje u granicama kazne propisane za pokušano kazneno djelo, uz mogućnost blažeg kažnjavanja.

Međutim, suprotno žalbenim navodima branitelja optuženog, nema činjeničnog osnova za zaključak da se u konkretnom slučaju radilo o dragovoljnom odustanku od kažnjivog pokušaja, u smislu članka 30. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što je za postojanje dragovoljnog odustanka, uključujući i dragovoljni odustanak od kažnjivog pokušaja kaznenog djela, nužno da je počinitelj bio svjestan da može dovršiti započeto djelo, ali da je svojom slobodnom voljom od toga odustao, s tim što na takvu njegovu odluku ne smiju imati utjecaja vanjski faktori, uključujući i one koji bi znatno otežali dovršenje kaznenog djela, ali ne i potpuno spriječili u njegovom dovršenju. U takvim okolnostima, zaticanje optuženog u pokušaju počinjenja kaznenog djela Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 285. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, od strane vlasnika vozila, zbog kojeg se optuženi udaljio sa mjesta događaja, ne realizirajući radnju oduzimanja tuđe pokretnine, isključuje element dragovoljnosti, zbog čega se u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke pobijane presude, ne radi o dragovoljnom odustanku iz članka 30. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U okviru žalbenog osnova odluke o kaznenopravnoj sankciji branitelj u žalbi navodi da je prvostupanjski sud prigodom izbora vrste i visine kaznene sankcije koju će izreći optuženom trebao uzeti u obzir olakšavajuće okolnosti koje čine priznanje optuženog, njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela, kao i jačinu povrede zaštićenog dobra, imajući u vidu da u konkretnom slučaju automobili nisu pretrpjeli nikakvu značajniju materijalnu štetu, te uz primjenu članaka 50. i 51. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ublažiti kaznu optuženom. S tim u svezi, branitelj na temelju obrazloženja pobijane presude zaključuje da prvostupanjski sud nije uzeo u obzir odredbe članka 30. stavak 1., članka 50. i 51. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, čime je povrijedio Kazneni zakon iz članka 298. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Branitelj dalje smatra da je pobijanom presudom sud prekršio odredbe članka 49. stavak 1., 2. i 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u svezi s člankom 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dok je na drugoj strani uzeo u obzir raniji život optuženog, njegove osobne prilike i njegovo ponašanje nakon počinjenja djela. Također, branitelj smatra da sud nije pravilno primijenio odredbe članka 49. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer nije uzeo u obzir da li su oba djela počinjena iz istih pobuda i koliko vremena je proteklo od ranije osude, odnosno, od izdržane ili oproštene kazne. Po mišljenju branitelja odluka o izrečenoj kazni treba da sadrži dobro argumentirano obrazloženje o relevantnim otežavajućim i olakšavajućim okolnostima koje su utjecale na odluku o kazni, a ne puko nabranje bez argumentiranog obrazloženja, jer je pravo optuženog na obrazloženu presudu jedno od uvjeta poštenog suđenja, koje omogućava pravo na žalbu, kao i mogućnost drugostupanjskog suda da temeljito ocijeni razloge prvostupanjskog suda.

Suprotno naprijed iznesenim žalbenim tvrdnjama branitelja optuženog, prvostupanjski sud je prigodom odmjeravanja kazne optuženom postupio u svemu u skladu sa člankom 49. stavak 1. i 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uzimajući u obzir sve one olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, na koje se u žalbi poziva njegov branitelj. Međutim, sve te olakšavajuće okolnosti, suprotno tvrdnjama branitelja optuženog, kod činjenice da je optuženi do sada 15 puta pravomoćno osuđivan za raznovrsna kaznena djela, uključujući i kaznena djela protiv imovine, nemaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti koje bi opravdale primjenu odredaba članka 50. stavak 1. točka b) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a s tim u svezi i ublažavanje kazne optuženom. Naprotiv, zbog činjenice višestruke osuđivanosti optuženog, zbog počinjenja raznovrsnih kaznenih djela, uključujući i kaznena djela protiv imovine, za koja su mu izricane višegodišnje kazne zatvora, te da je ta kaznena djela činio u kontinuitetu od 2004. do 2021. godine, uglavnom iz istih pobuda, opravdano je prvostupanjski sud prigodom odmjeravanja kazne optuženom postupio u skladu sa člankom 49. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog, zbog počinjenja produženog kaznenog djela Oduzimanje tuđe pokretne iz članka 285. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Naime, neovisno od toga da je člankom 285. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za navedeno kazneno djelo propisana novčana kazna ili kazna zatvora do 1 (jedne) godine, činjenica da se radi o produženom kaznenom djelu koje se sastoji od dvije kaznenopravne radnje, od koje je jedna počinjena u pokušaju, opravdano je prvostupanjski sud zaključio da ranija višestruka osuđivanost optuženog, koja očito nije imala pozitivnog utjecaja na ponašanje optuženog, opravdava izricanje kazne koja će biti nešto niža od maksimalno propisane kazne, jer je i po ocjeni ovoga suda sasvim izvjesno da se svrha kažnjavanja iz članka 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u slučaju optuženog S.K., ne bi mogla ostvariti izricanjem kraće zatvorske kazne, odnosno, blaže kaznene sankcije kako se to neosnovano predlaže u žalbi branitelja optuženog.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka optuženi S.K. u žalbi ističe da prvostupanjski sud istina nije vezan za prijedlog tužitelja u pogledu pravne ocjene djela, ali da je iz pobijane presude vidljivo da se tijekom cijelog prvostupanjskog postupka sud pozivao na članak 285. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, na kazneno djelo teška krađa, koja je teža kvalifikacija djela, nego je to dokazano u dokaznom postupku, čime je „*de facto*“ opravdao i osudu za pokušaj kaznenog djela iz točke 2. optužnice. S tim u svezi, optuženi napominje „da zakon nalaže da kazna koja je propisana za neko djelo mora biti daleko veća od jedne godine koliko je propisana za djelo za koje je osuđen, a da ne spominje činjenične okolnosti koje idu više u prilog odustajanja od krivičnog djela, a ne pokušaja, što u konačnici dovodi do prekoračenja optužbe“.

Iako nisu sasvim jasni naprijed istaknuti žalbeni prigovori optuženog S.K., kada su u pitanju žalbeni prigovori vezani uz pravnu kvalifikaciju kaznenopravnih radnji koje su optuženom stavljene na teret potvrđenom optužnicom, u odnosu na konačnu pravnu kvalifikaciju tih istih kaznenopravnih radnji, kako ih je odredio

prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, ovaj sud je već dao detaljne razloge o osnovanosti relativno sličnih žalbenih prigovora njegovog branitelja, tako da ovom prigodom neće iznova obrazlagati osnovanost takvih žalbenih prigovora. Međutim, ovdje još valja istaknuti da intervencijom u činjenični supstrat izreke prvostupanjske presude, kao i promjenom pravne kvalifikacije kaznenopravnih radnji za koje je optuženog oglasio krivim, prvostupanjski sud nije prekoračio optužbu, u smislu članka 297. stavak 1. točka j) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer su izostavljanjem dijela teksta koji glasi „u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi“, kaznenopravne radnje opisane u točkama 1. i 2. dispozitiva potvrđene optužnice, izgubile karakter i bitna obilježja produženog kaznenog djela Teška krađa iz članka 281. stavak 1. točka 1., u svezi sa člankom 28. i člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega su te kaznenopravne radnje poprimile obilježja produženog kaznenog djela Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 285. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koje predstavlja genusno istovrsno kazneno djelo, kako je to u pobijanoj presudi pravilno zaključio i prvostupanjski sud. S tim u svezi, ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori optuženog da je prvostupanjski sud donoseći pobijanu presudu prekoračio optužbu, a tim i počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka j) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U okviru žalbenog osnova odluke o kazni optuženi u žalbi navodi da je prvostupanjski sud odlukom o kazni za kaznenopravne radnje u točki 2. izreke pobijane presude „prekoračio ovlaštenja koja ima po zakonu, odnosno, da li je u pogledu kazne primijenjen zakon koji se ne može primijeniti“. Optuženi smatra da sud uopće nije pravilno odmjerio kaznu s obzirom na okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veća, a niti je primijenio bilo koju odredbu o ublažavanju kazne, s obzirom na njegovo priznanje još u ranoj fazi istražnog postupka. Po mišljenju optuženog „težinu ovoj presudi“ daje isključivo njegova ranija osuđivanost, pa se pita kakvu bi odluku trebalo donijeti za počinitelja koji ima četiri, pet ili više kaznenopravnih radnji, tako da smatra da je dosuđena kazna „suviše restriktivna i surova“, jer počinjenim kaznenim djelima nije nanio nikakvu štetu oštećenim.

Optuženi u okviru ovog žalbenog osnova ne pojašnjava u čemu bi se, u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke pobijane presude, trebalo ogledati „prekoračenje ovlaštenja suda koja ima po zakonu“, odnosno, koju to odredbu zakona je prvostupanjski sud primijenio prigodom odmjeravanja kazne, a nije je mogao primijeniti, tako da u pogledu točke 2. izreke prvostupanjske presude optuženi najvjerojatnije inzistira na onomu na čemu je u žalbu inzistirao njegov branitelj, da se u konkretnom slučaju u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke pobijane presude, radilo o dragovoljnom odustanku, u smislu članka 30. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Imajući u vidu da je ovaj sud tim povodom dao detaljne razloge o osnovanosti istovjetnih žalbenih prigovora branitelja optuženog, isti razlozi se mogu odnositi na osnovanost žalbe samog optuženog u tom dijelu.

Kada su u pitanju žalbeni prigovori vezani uz visinu dosuđene kazne, neosnovano optuženi u žalbi ističe da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri

cijenio njegovo priznanje, nego da je „težinu pobijanoj presudi dala isključivo njegova ranija osuđivanost“, postavljajući pitanje da li je realno donijeti takvu odluku i za počinitelja koji ima četiri, pet ili više kaznenopravnih radnji, smatrajući dosuđenu kaznu surovom.

Naime, kada je u pitanju ocjena priznanja optuženog, kao olakšavajuće okolnosti, ovaj sud je dao detaljne razloge u povodu istovjetnih navoda žalbe branitelja optuženog, zbog čega smatra da samo priznanje, bez obzira u kojoj fazi postupka uslijedilo, u slučaju optuženog ne može imati karakter osobito olakšavajuće okolnosti koja bi opravdala primjenu odredbe članka 50. stavak 1. točka b) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, bez obzira što počinjenje kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim nije izazvalo značajnije štetne posljedice za oštećene. Ovo zbog toga što se u slučaju optuženog radi o višestrukom povratniku u počinjenju kaznenih djela na kojeg do sada pravomoćno dosuđene kazne, koje uključuju i višegodišnje kazne zatvora, nisu imale nikakvog pozitivnog utjecaja, zbog čega je i po ocjeni ovoga suda, u skladu sa rasponom kazne propisane za kazneno djelo iz članka 285. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom bilo opravdano dosuditi kaznu nešto nižu od maksimalne, odnosno, kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, jer će se upravo tako dosuđenom kaznom u slučaju optuženog u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da su, kako žalba optuženog S.K., tako i žalba njegovog branitelja Igora Ostojić, odvjetnika iz Bijeljine, u cijelosti neosnovane, ovaj sud je u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić